

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Multidisciplinární přístup ke klientům se schizofrenií

Autor práce: Lucie Dávidová

Obor studia: Etika v sociální práci

Posudek vypracoval: Alois Kříšťan

Datum: duben 2014

Autorka si jako cíl práce zformulovala "reflexi multidisciplinárního přístupu ke klientům se schizofrenií s větším apelem na sociální práci a se zřetelem na etický základ jednotlivých zúčastněných oborů". Takto zkonkretizovaný cíl práce v rámci zvoleného tématu je v souladu s profilem studovaného oboru. Autorka při zpracování práce vychází z odborné literatury a praxe, dané její vlastní činností a rozhovory s kolegy. Základní metodou je tedy recepce odborných textů doplněná zúčastněným pozorováním. Autorka dělí práci do třech základních kapitol, v první se zabývá sociální prací s klienty se schizofrenním onemocněním, ve zpracování kapitoly popíše základní charakteristiky nemoci a odbornou pomoc nemocným především v oblasti sociální práce. Ve druhé se věnuje potřebě multidisciplinárního týmu v péči o takto nemocné, uvádí jednak modely této týmové práce a jednak složení týmu – zdůvodnění a místo jednotlivých disciplín zasoupených v multidisciplinaritě. Ve třetí kapitole (kterou bych považoval z hlediska práce za stěžejní - na rozdíl od autorky, pro kterou je stěžejní kapitola druhá) pak tyto čtyři zvolené disciplíny porovnává z hlediska etické problematiky, jak se s touto problematikou při práci s nemocnými schizofrenií setkávají. Toto porovnání se děje jednak porovnáváním etických kodexů jednotlivých profesí, jednak autorčinými postřehy získanými z praxe (vlastní i výtěžené z rozhovorů). Koncepce práce a její struktura je tedy srozumitelná, logická, jednoduchá a z hlediska cíle velmi dobře zvolená. Z hlediska metody – je určitě přínosné a žádoucí, že práce obsahuje propojení teorie a praxe, u poznatků z praxe by bylo možné precizněji specifikovat zdroje (autorka vychází z nějaké práce, z nějakého zařízení, v něm také hovořila s nějakými kolegy, nějaké profese a profesní biografie atd.).

Poznámky k vlastnímu zpracování. V první kapitole se autorce zdařilo charakterizovat onemocnění schizofrenií, i když se dle mého soudu více věnuje schizofrenii samotné, než jejímu vidění optikou sociální práce, což bych přivítal. Podobně v ve druhé kapitole popisuje čtyři vybrané profese, což se místy může zdát příliš detailní vzhledem k cíli práce. Autorka to sice občas (nakonec i v závěru) zdůvodňuje nicméně možná než přímý („neutrální“) popis těchto profesí by bylo lépe ukázat tyto profese s jejich nenahraditelností a specifiky – pro práci (z hlediska) autorky jako sociální pracovnice (ve smyslu: mám-li jako jako sociální pracovnice splnit svou úlohu vůči klientovi, potřebuji tuto profesi v týmu, protože...). Pokud pak popisuje vlastní práci soc. pracovníka, považuji popis za zdařilý, pouze mám dojem, že se příliš soustředí na jednu metodu (CAN). V této kapitole se zdařile dotýká také aktuálního tématu v soc. službách – tématu deinstitucionalizace, z textu se domnívám, že je v něm osobně zainteresována (text vyjadřuje její obavy). Poslední kapitola – etické aspekty – zde mám dojem, že autorka jakoby ztrácí místy ze zřetele zaměřením na schizofrenii. Z detailů by mě zajímalo např. vysvětlení rozdílu mezi etickým problémem a dilematem na s. 51. V popisech problémových oblastí jednotlivých profesí autorka někdy zůstává vlastně jen u jinak formulovaného textu kodexu. Za zdařilou považuji kapitolu Diskuse – porovnávání kodexů jednotlivých profesí (když chybí něco u psychiatra je to chyba, když u soc. prac. tak to nepřímo vyplývá?), autorka pak dochází k vlastním, domnívám se cenným, zjištěním viz s. 77. Text je psán vcelku čtivě, místy formulačně neobratně, jazykové chyby obsahuje v naprosto únosné míře.

Práci považuji celkově za zdařilou a rozhodně schopnou obhajoby.